

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

mun.Chișinău, bul.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare si Sfânt, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Înregistrat
cu nr. de ieșire

Nr.dos. 3-3063/2022

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, 28

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Vă expediem copia acțiunii pe cauza nr. 3-3063/2022, cererii de chemare în judecată depusă de Alexandru Muntean împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, conform încheierii nr. 3-3063/2022 din data de 19.07.2024.

Anexă:

Încheierea pe 2 file;

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 11 file;

Copia acțiunii pe 12 file.

JUDECĂTORUL
JUDECĂTORIEI CHIȘINĂU
(SEDIUL CENTRU)

LIUDMILA HOLEVIȚAIA

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

¹Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

Cauza de contencios administrativ privind contestarea actului administrativ la acțiunea lui Alexandru Muntean c. SIS este pendinte la Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Pe rolul aceleiași instanțe se află o altă cauză similară *Sergiu Mițelescu c. SIS, privind contestarea actului administrativ*, care implică similitudini cu această cauză.

Prin încheierea instanței din 06 iunie 2024 a fost admisă cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, fiind sesizată instanța de contencios constituțional.

Având la bază raționamentul că, cauzele sunt conexe, și ridică o problemă sistemică, este impetuoasă ridicarea excepției de neconstituționalitate.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

Prezenta sesizare are ca scop controlul constituționalității textelor de lege de la art. 25 și 27 alin. (3) și (5) din Legea nr. 245/2008.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

CADRUL CONSTITUȚIONAL INCIDENT:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 6

Separarea și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. [...]”.

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26

Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
- (3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.
- (4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

- (1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.
- (2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- „(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

(A)

1. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile contestate sunt neclare și imprevizibile. Acesta consideră că simpla trimitere la articolul din lege pe care se bazează refuzul de acordare a accesului la secretul de stat, fără o motivare convingătoare, nu este suficientă să-i asigure dreptul la apărare.
2. În opinia sa, prevederile contestate reprezintă o omisiune și nu-i oferă dreptul să cunoască probele și motivele care au stat la baza refuzului. Prin urmare, normele contestate nu-i asigură un proces adversarial și egalitatea armelor, iar controlul judecătoresc exercitat împotriva refuzului de acordare a accesului la secretul de stat se limitează la verificarea respectării cerințelor legale, fără să se examineze proporționalitatea măsurii.
3. Omisiunea de a reglementa termenul maxim pentru care produce consecințe juridice concluzia SIS transformă acest mecanism într-un mecanism disproporționat și o ingerință gravă în drepturile recunoscute de Convenție.
4. Autorul susține că modul în care sunt formulate normele contestate îi oferă Serviciului de Informații și Securitate o marjă discreționară largă. În special, acesta susține că: a) Serviciul de Informații și Securitate desfășoară, de fapt, o procedură disciplinară împotriva persoanei, fără să o audieze până la emiterea concluziei cu privire la posibilitatea sau imposibilitatea de a-i acorda dreptul de acces la secretul de stat; b) Serviciul de Informații și Securitate își arogă atribuțiile unei instanțe de judecată și aplică o sancțiune similară ca gravitate sancțiunii penale, deoarece prin emiterea concluziei cu privire la imposibilitatea de acordare a dreptului de acces la secretul de stat îi interzice persoanei să ocupe o funcție publică pe un termen nedeterminat; c) concluzia cu privire la imposibilitatea de acordare a dreptului de acces la secretul de stat operează de o manieră automată, iar persoana nu dispune de mijloace de a se apăra în cadrul procedurilor de verificare efectuate de Serviciul de Informații și Securitate.
5. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor Parlamentului și a hotărârilor Guvernului, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea cu privire la secretul de stat și din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

persoane juridice, adoptat printr-o Hotărâre a Guvernului, ține de competența Curții Constituționale.

6. Cu privire la incidența articolului 20 din Constituție, Curtea a observat că autorul excepției de neconstituționalitate consideră că procedura de verificare în vederea acordării accesului la secretul de stat constituie, de fapt, o procedură disciplinară, care nu-i asigură nicio garanție procedurală la etapa prejudicială. Totodată, lipsa informării persoanei privind motivele care au stat la baza refuzului de acordare a dreptului de acces la secretul de stat îi limitează dreptul la un proces adversarial și cu respectarea egalității armelor în cadrul procedurilor judiciare de contestare a acestei decizii.
7. Curtea a observat că atât alin. (2) al articolului 25 din Legea cu privire la secretul de stat, cât și pct. 113 din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice instituie posibilitatea contestării deciziei privind refuzul de acordare a dreptului de acces la secretul de stat în instanța de judecată. Astfel, garanțiile articolului 6 din Convenția Europeană sub aspectul său civil sunt aplicabile în prezenta cauză (a se vedea *Gulamhussein și Tariq v. Regatul Unit* (dec.) din 3 aprilie 2018, §§ 67- 68; *Corneschi v. România*, din 11 ianuarie 2022, §§ 73-74). Articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (HCC nr. 31 din 23 septembrie 2021, § 31). Conceptul de proces echitabil din articolul 6 din Convenția Europeană include dreptul la o procedură adversarială, potrivit căreia părțile trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta orice probă necesară pentru succesul pretențiilor formulate, dar și să cunoască și să conteste toate probele aduse sau toate observațiile depuse, pentru a putea influența hotărârea tribunalului (*Vegotex International S.A. v. Belgia [MC]*, 3 noiembrie 2022, § 134). Totodată, principiul contradictorialității și principiul egalității armelor, care sunt strâns legate, constituie componente fundamentale ale unui „proces echitabil” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție (a se de vedea *Regner v. Cehia [MC]*, 19 septembrie 2017, § 146). Prin urmare, Curtea urmează să rețină că articolul 20 este incident în prezenta cauză.
8. Referitor la incidența articolului 26 din Constituție, Curtea a notat că dreptul la apărare reprezintă totalitatea prerogativelor și a posibilităților pe care le au, potrivit legii, persoanele în vederea apărării intereselor lor. Totodată, autorul sesizării susține că nu dispune de toate mijloacele necesare apărării sale, pentru că nu cunoaște motivele care au stat la baza refuzului privind accesul la secretul de stat (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 31 din 23 septembrie 2021, § 32). Așadar, se reține incidența articolului 26 din Constituție
9. Articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Dreptul la un proces echitabil implică și dreptul de acces la dosarul cauzei. Curtea Europeană a constatat deja că accesul nerestricționat la dosarul cauzei și utilizarea nerestricționată a oricăror note, inclusiv, dacă este

necesar, posibilitatea de a obține copii ale documentelor relevante, sunt garanții importante ale unui proces echitabil (a se vedea HCC nr. 31 din 23 septembrie 2021, § 65).

10. Curtea subliniază că articolul 26 din Constituție garantează dreptul la apărare. Dreptul la apărare presupune posibilitatea fiecărui om de a reacționa independent, prin mijloace legitime, în fața unui tribunal, la încălcarea drepturilor și libertăților sale. Astfel, Curtea notează că dreptul la apărare, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, cuprinde totalitatea drepturilor și a regulilor procedurale care îi acordă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva acuzațiilor ce i se aduc și de a le contesta, în vederea demonstrării nevinovăției sale (a se vedea HCC nr. 31 din 23 septembrie 2021, § 61).
11. Conceptul de proces echitabil din articolul 6 din Convenția Europeană, în conformitate cu care trebuie interpretate articolele 20 și 26 din Constituție, include dreptul la o procedură adversarială, potrivit căreia părțile trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta orice probă necesară pentru succesul pretențiilor formulate, dar și să cunoască și să conteste toate probele aduse sau toate observațiile depuse, pentru a putea influența hotărârea tribunalului (Vegotex International S.A. v. Belgia [MC], 3 noiembrie 2022, § 134). Principiul „egalității armelor” reprezintă un element al conceptului mai larg de proces echitabil și este strâns legat de principiul contradictorialității. Egalitatea armelor implică obligația ca fiecareia dintre părți să i se ofere o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de dezavantaj net față de partea adversă (Regner v. Cehia [MC], 19 septembrie 2017, § 146).
12. Totuși, drepturile care derivă din aceste principii nu au un caracter absolut. Statele contractante se bucură de o marjă largă de apreciere în acest domeniu. Nici dreptul la divulgarea probelor relevante nu este un drept absolut. Curtea Europeană a constatat că în cauzele penale pot exista interese stringente, cum ar fi securitatea națională sau necesitatea de a proteja martorii expuși represaliilor sau de a ține în secret metodele poliției de investigare a infracțiunilor, care trebuie puse în balanță cu drepturile părții la proces (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 148). Astfel, pe baza articolului 6 §1 din Convenție, sunt permise doar măsurile restrictive strict necesare ale exercițiului drepturilor apărării. În acest sens, orice dificultăți provocate părții reclamante prin limitarea drepturilor sale trebuie contrabalansate suficient de procedurile desfășurate de autoritățile judiciare (a se vedea Gulamhussein și Tariq v. Regatul Unit (dec.), 3 aprilie 2018, § 86).
13. Cu privire la existența unor factori de contrabalansare, Curtea Europeană a examinat în cauza Corneschi v. România, dacă (i) informarea cu privire la motivul legal al deciziei, care menționa anumite circumstanțe factuale și, astfel, esența cauzei împotriva reclamantului; (ii) dacă dreptul de a fi asistat de un avocat care deține acces la documente confidentiale; și dacă (iii) procedurile administrate de tribunale independente și imparțiale care au examinat necesitatea și caracterul

fondat al măsurilor au compensat în mod suficient limitările impuse drepturilor procedurale ale reclamantului (§ 101).

14. În acest sens, Curtea Europeană a notat că, pe parcursul procedurilor desfășurate în fața angajatorului său și în fața tribunalelor naționale, informația oferită reclamantului s-a referit în mod exclusiv la prevederile legale considerate relevante în cazul său, care fie erau indicate prin numărul lor, fie erau prezentate uneori așa cum le prevedea legea, fără nicio mențiune privind comportamentul în sine. Totuși, pentru Curtea Europeană, o simplă enumerare a prevederilor legale nu poate fi suficientă, nici măcar a minima, pentru a reprezenta informații adecvate despre motivele care au stat la baza deciziei adoptate împotriva reclamantului (ibidem, § 102).
15. În consecință, pentru că reclamantului nu i-a fost oferită nicio informație precisă în contextul procedurilor judecătorești, comunicarea motivului legal care a stat la baza deciziei împotriva sa nu a constituit un factor apt să contrabalanseze limitarea drepturilor procedurale ale reclamantului (ibidem, § 104).
16. Mai mult, Curtea Europeană a avut în vedere argumentul reclamantului că deși putea fi reprezentat de un avocat care deține acces la informații clasificate, acesta din urmă nu putea să-i dezvăluie clientului informația clasificată și să-i ceară explicații factuale. Astfel, Curtea Europeană a considerat că prezența unui avocat care deține acces la documente confidențiale în fața tribunalelor naționale, fără posibilitatea de a confirma care sunt acuzațiile împotriva clientului său, nu era un factor apt să-i asigure reclamantului o apărare efectivă astfel încât să compenseze, de o manieră suficientă, limitările care îi afectau exercitarea drepturilor procedurale (ibidem, §§ 107-108). 61. Totodată, având în vedere lipsa unor explicații coerente, oricât de sumare, a întinderii controlului pe care tribunalele naționale l-au efectuat și care vizează substanța acuzațiilor împotriva reclamantului, Curtea Europeană nu a considerat ca fiind stabilit suficient că acestea și-au exercitat în mod efectiv și adecvat competențele cu carte au fost investite în acest sens (ibidem, § 112).
17. Jurisprudența Curții Europene nu stabilește, la modul abstract, cantitatea informațiilor care trebuie oferită persoanei, atunci când datele care o vizează au un caracter confidențial, de vreme ce acest fapt depinde de circumstanțele fiecărui caz.
18. Totuși, în cauza *Regner v. Republica Cehă* [MC], Curtea Europeană a stabilit un standard minim în această privință. În fapt, reclamantului, adjunct al viceministrului apărării, i-au fost comunicate cele două motive pe care s-a bazat decizia de revocare a autorizației de securitate, i.e. eșecul de a indica, așa cum era obligat să o facă atunci când solicita autorizația de securitate, că avea calitatea de director într-un număr de companii și conturi bancare în bănci străine și faptul că era considerat o persoană care prezintă un risc pentru securitatea națională. În privința acestui risc autoritățile nu i-au putut comunica reclamantului informațiile confidențiale pe care se baza, pentru că erau clasificate ca informații cu caracter „restricționat” (§ 15). În acest context, Curtea Europeană a menționat că,

bineînțeleas, deși tribunalele naționale aveau competența să examineze toate faptele și nu erau limitate la analiza argumentelor reclamantului, dreptul ceh putea să prevadă, într-o măsură compatibilă cu menținerea confidențialității și efectuarea corespunzătoare a investigațiilor în privința unei persoane, dreptul de a fi informat, cel puțin de o manieră sumară, în cadrul procedurilor, despre esența acuzațiilor împotriva sa (§ 153). În fine, ea a notat că este dezirabil ca autoritățile naționale să explice, cel puțin de o manieră sumară, întinderea controlului pe care l-au efectuat și acuzațiile împotriva reclamantului (a se vedea § 160).

19. Curtea Europeană a identificat acest standard în cazul *Gulamhussein și Tariq v. Regatul Unit*, în care reclamantului i-a fost comunicată esența deciziei de revocare a autorizației de securitate, deși revocarea se baza pe informații clasificate (§ 88). La modul concret, reclamantul a fost informat că autorizația de securitate i-a fost retrasă pentru „asocierea cu persoane suspectate de implicarea și susținerea teroriștilor de peste hotare, în special a insurgenței din Iraq” (§ 5). Totodată, pentru că reclamantul pretindea accesul la toate documentele secrete în cadrul unei proceduri judiciare publice, tribunalele naționale au făcut un rezumat al probelor publice și confidențiale pe care le-au examinat, oferind motive pentru deciziile adoptate în proceduri publice și explicând cum aceste motive au fost afectate de probele din procedurile din camera de consiliu (§ 97). Mai mult, Curtea Europeană a notat că tribunalele naționale au menționat că riscul la adresa securității naționale era justificat pentru că unul dintre suspecții principali era fratele său, care a fost arestat, nu și acuzat (§ 92).
20. Pe de altă parte, în cazul *Corneschi v. România*, Curtea Europeană a constatat că limbajul foarte vag utilizat de tribunalele naționale pentru a indica considerentele de securitate națională și abordarea fluctuantă și contradictorie cu privire la relevanța procedurilor penale fără succes împotriva reclamantului în contextul măsurii de retragere a autorizației de securitate nu au îndeplinit acest standard (a se vedea §§ 111 - 112).
21. În cauza *Ljatici v. „fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei”*, 17 mai 2018, singurul fapt relevant care decurgea din versiunea redactată a documentului clasificat fusese presupusa cunoaștere de către reclamantă și presupusul sprijin al acesteia dat participării altor persoane la comiterea mai multor furturi și acte de tăinuire. Totuși, nu existase niciun indiciu despre numărul sau identitatea acelor persoane sau despre relația dintre acestea și reclamantă, dacă existase, într-adevăr, vreo relație. Nu au fost oferite alte detalii factuale în sprijinul acelor afirmații și nu au fost pornite proceduri penale împotriva reclamantei pentru participarea la comiterea vreunei infracțiuni în statul reclamat sau în orice altă țară. Astfel, Curtea Europeană a notat că autoritățile naționale nu i-au oferit reclamantei „nici cel mai mic indiciu” despre motivele factuale care au stat la baza catalogării ei drept un risc de securitate. În consecință, reclamanta nu a putut să-și apere cauza în mod adecvat în procedurile judiciare ulterioare (§§ 37- 39).
22. În fine, într-o cauză recentă, care a vizat revocarea permisului de ședere al reclamantei pentru că era considerată un pericol pentru securitatea națională,

Curtea Europeană a operat cu expresiile „o descriere generală a faptelor imputate” și „cel puțin un rezumat al acuzațiilor împotriva sa” pentru a sublinia garanțiile minime care puteau să-i permită reclamantei să beneficieze de proceduri adversariale (a se vedea Kogan și alții v. Rusia, 7 martie 2023, § 60).

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g) și 140 din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a) și e) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, facem apel la Înțelepciunea Onorartei Curți și,

SOLICITĂM:

- Declararea sesizării ca fiind admisibilă și examinarea în regim de urgență;
- Exercitarea controlului constituționalității a textelor de lege de la art. 25 și 27 alin. (3) și (5) din Legea nr. 245/2008.

F. Lista documentelor relevante

-Piesele cauzei pendinte;

G. Declarația și semnătura autorului sesizării:

Declar pe proprie onoare ce toate informațiile utilizate în prezenta sesizare sunt veridice.

Cu o considerație deosebită,

**Autorul sesizării
Alexandru MUNTEAN**

ÎNCHEIERE

19.07.2024

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Judecător Liudmila Holevițcaia,

Examinând, unipersonal, în sediul instanței de judecată cererea părții reclamante privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, formulată în cadrul acțiunii în contencios administrativ a reclamantului Alexandru Muntean împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă :

Reclamantul – Alexandru Muntean, la 16.12.2022, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, formulând următoarele cerințe:

- Anularea pct.1 din Ordinul SIS nr.1221-ps din 18.10.2022, în partea ce ține de eliberarea dlui Alexandru Muntean din serviciul special prin contract și trecut în rezerva Forțelor Armate;
- Anularea pct.1 din Ordinul SIS nr.1218-ps din 18.10.2022, în partea ce ține de încetarea dreptului de acces la secretul de stat, cu începere din 18.10.2022, a dlui Alexandru Muntean;
- Emiterea actului administrativ favorabil de restabilire a dreptului de acces la secret de stat a dlui Alexandru Muntean;
- Emiterea actului administrativ favorabil de achitare a salariului pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 21.10.2022;
- Emiterea actului administrativ favorabil de achitare din contul Serviciului de Informații și Securitate a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedirea ilegală;

În ședința de judecată din 26.06.2024, reclamantul a depus cerere privind sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității textelor de lege de la art.25 și art.27 alin.alin.(3), (5) din Legea nr.245/2008.

Studiind cererea reclamantului Alexandru Muntean, materialele dosarului, normele legii aplicabile, judecătorul consideră că cererea este pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Codul administrativ nu reglementează procedura ridicării excepției de neconstituționalitate, fiind, prin urmare, aplicabile prevederile Codului de procedură civilă.

Art.12¹ Cod de procedură civilă, prevede: (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la

2

proces, sesizează Curtea Constituțională. (2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. (3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile. (4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. (5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Examinând cererea reclamantului Alexandru Muntean în coraport cu circumstanțe cauzei, instanța de judecată, reținând întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse în art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova; excepția este ridicată de către una din părți – reclamantul Alexandru Muntean; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții, pe temeiurile invocate de reclamantul Alexandru Muntean, având ca obiect prevederile contestate - consideră că cererea este pasibilă de admis.

În baza celor expuse și conform prevederilor art.art.195, 230, 241 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.12¹, 269-270 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

d i s p u n e:

Cererea părții reclamante privind ridicarea excepției de neconstituționale, se admite.

Se transmite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.25 și art.27 alin.alin.(3), (5) din Legea nr.245/2008, formulată în cadrul acțiunii în contencios administrativ a reclamantului Alexandru Muntean împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Încheiere nesusceptibilă de atac.

Judecător

Liudmila Holevițaia